

РЕШЕНИЕ

№ 2018

гр. София, 12.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 12.03.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мадлен Петрова

при участието на секретаря Даниела Иванова, като разгледа дело номер **10584** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК във връзка с чл. 27, ал. 4 от Закона за акцизите и данъчните складове /ЗАДС/.

Образувано е по жалба на К. К. О., [населено място] против решение № 9700-0443/20.07.2011 на началника на митница Столична, потвърдено с решение № 710 от 05.10.2011г. на директора на Агенция Митници, с което се отказва възстановяването на акциз в размер на 6 068.85 лева на жалбоподателя за стоки, облепени с бандероли, за които срокът на валидност е изтекъл на 31.03.2010г.

Жалбоподателят твърди, че отказът за възстановяване на акциз е незаконосъобразен, издаден в нарушение на чл. 27, ал.1 от ЗАДС. В тази връзка излага доводи, че процедурата по възстановяване на акциз е регламентирана в чл. 27, ал.2 и ал. 3 от ЗАДС, като с промяната в закона от 20.07.2010г. и отмяната на чл. 27, ал. 9 – 11 от ЗАДС правото на възстановяване не се погасява. Отменените норми са специални по отношение на чл. 27, ал.1 от ЗАДС и имат само процедурен характер, като регламентират специфични срокове, в които следва да се подаде искането за възстановяване на акциз, да се състави протокол и да се възстанови акциза. В случая се касае за двукратно платен акциз – както за бандеролите с изтекъл срок на валидност, така и за бандеролите, които са заменили бракуваните съгласно новия, нормативно въведен образец.

Иска отмяна на решението на началника на митница Столична, потвърдено от директора на АМ, както и присъждане на деловодни разноски.

Ответникът – директор на Агенция Митници, чрез процесуалния си представител

оспорва жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна.

Административен съд, С. град като взе предвид доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа и правна страна следната:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в предвидения от закона преклузивен срок. В тази връзка съдът съобрази, че решението на началника на митница Столична е обжалвано пред директора на Агенция Митници на 08.08.2011г., като преписката е постъпила при ответника на 11.08.2011г. С решение № 710/05.10.2011г. решаващият орган е потвърдил отказа за възстановяване на акциз. Решението на директора на Агенция Митници е връчено на 07.10.2011г., поради което жалбата до съда от 21.10.2011г. е подадена в срока по чл. 156, ал.1 от ДОПК във връзка с чл. 27, ал.4 от ЗАДС и като такава е процесуално допустима.

Разгледана по съществото на спора, същата е основателна по следните съображения:

Административното производство пред началника на митница Столична е образувано по искане вх. № К47-0327/23.06.2011г. на К. карибе О. в качеството му на задължено лице по чл. 3, ал.2 от ЗАДС за възстановяване на платен акциз в размер на б 068.85 лева за 1 805 броя бракувани акцизни бандероли с изтекъл срок на валидност към 31.03.2010г.

Бандеролите са бракувани съгласно чл. 66а от ППЗАДС с протокол № К47-0327/01.03.2011г., подписан от представител на жалбоподателя и служител на митницата.

С придружително писмо с вх. № К47-0327 от 01.04.2010г. дружеството в качеството си на лицензиран складодържател на основание чл. 123, ал. 4 от ЗАДС е изготвило опис на стоките облепени с бандероли с изтекъл срок на валидност по образеца предвиден в закона и е уведомило компетентното митническо учреждение. Бандеролите са върнати с писмо вх. № К47-0327 от 10.08.2010г. по реда на чл. 66а от ППЗАДС. От приложените по делото платежни документи, акцизни декларации и протоколи за приемане е установено, че дължимият акциз по предадените бандероли е начислен, заплатен и е постъпил по сметка на компетентната митница.

С разрешение № К47-0327/12.04.2010г. началникът на митница Столична е разрешил К. карибе О. да съхранява акцизните стоки, с платен акциз съгласно чл. 66, ал. 5 от ЗАДС, чийто бандероли са с изтекъл срок на годност.

В хода на административното производство от изготвената експертиза по Протокол № 2011075/30.06.2011г. е установена автентичност на предадените бандероли. За времето на изготвяне на експертизата производството по искането е спряно на основание чл. 34, ал. 3 от ДОПК със Заповед № 1244/01.12.2010г. на началника на митница Столична. След удостоверяване на тяхната автентичност с Протокол № К47-0186/18.08.2011г. бандеролите са бракувани.

Видно от приемо - предавателен протокол № 554/18.06.2011г. издаден от митница Столична, дружеството е получило други бандероли, съгласно нормативно определения нов образец за постъпилите в данъчния му склад акцизни стоки с бандероли с изтекъл срок на валидност и дължимият за тези бандероли акциз също е заплатен.

При така установените обстоятелства е издадено решение № 9700-0475/18.08.2011г. на началника на митница Столична, с което е отказано възстановяване на акциза, поради настъпилите промени в акцизното законодателство със ЗИДЗАДС /ДВ бр. 55/2010г. в сила от 20.07.2010г./ Според изложените мотиви съгласно § 39 от ПЗР на ЗИДЗАДС за

предадените до влизането в сила на този закон бандероли по чл. 27, ал. 6, ал. 7 и ал. 8 в компетентното митническо учреждение акцизът се прихваща и възстановява при условията и по реда на чл. 27, ал. 9 -11 от същия закон. Поради това, че дружеството е върнало бандеролите на 10.08.2010г., след изменението на закона от 20.07.2010г. административният орган е приел, че за тях не възниква право на възстановяване на акциз, тъй като не попадат в обхвата на § 39 от ПЗР на ЗИДЗАДС.

Решението е обжалвано по административен ред и е потвърдено с решение № 710/05.10.2011г. на директора на Агенция Митници.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Предмет на съдебен контрол за законосъобразност съгласно чл. 27, ал.4, изр. ЗАДС е решението на директора на Агенция Митници № 710/05.10.2011г., с което се потвърждава решението на началника на митница Столична за отказ да се възстанови акциз по искането на [фирма]. От изложеното в обстоятелствената част на жалбата съдът приема, че жалбоподателят оспорва този административен акт, въпреки непрецизно формулираното искане. Атакуваното решение е издадено от компетентен орган – директора на Агенция Митници, който съгласно чл. 27, ал. 4 от ЗАДС е овластеният от закона орган да се произнесе по жалба срещу решение по чл. 27, ал. 3 от ЗАДС.

По отношение валидността на първоначално издаденото решение по делото се представя и Заповед № 3411/08.07.2011г. на директора на Агенция Митници, с която С. З. е преназначен на длъжността началник митница Столична, считано от 11.07.2011г.

За пълнота на изложеното по отношение валидността на административния акт, предмет на съдебен контрол за законосъобразност, следва да се посочи, че при издаването му не е спазен 45-дневния срок по [чл. 27, ал. 4 ЗАДС](#). Този срок е инструктивен и неспазването му не влияе върху валидността на издадения акт, тъй като не отпада компетентността на решаващия орган да се произнесе с изричен акт, до момента на изтичане на срока за изпращане на преписката в съда.

Решението на директора на Агенция Митници е издадено в предвидената от закона писмена форма и е мотивирано като са посочени конкретни фактически и правни основания за издадения отказ. При служебно извършената от съда проверка не се констатираха нарушения на административнопроизводствените правила, които да са ограничили правото на защита на жалбоподателя. Възраженията в жалбата за нарушение на изискванията на чл. 35 от АПК в хода на административното производство не намират опора в представените по делото писмени доказателства.

Административният орган е изяснил всички факти и обстоятелствата по спора, но изводите му за липса на основания за възстановяване на акциз са в противоречие с материалния закон – самостоятелно основание за отмяна на атакувания отказ като незаконосъобразен. Аргументите за това са следните:

Съгласно чл. 27, ал. 1 от ЗАДС недължимо платен или подлежащ на възстановяване акциз се възстановява или прихваща за погасяване на изискуеми публични задължения на лицето, събирани от Агенция "Митници", въз основа на писмено искане или по инициатива на митническите органи. Компетентността на органите и сроковете за произнасяне са уредени в чл. 27, ал. 2 и ал. 3 от ЗАДС. Редът и условията за упражняване на това право са регламентирани в правилника за прилагане на закона.

В разглеждания случай страните не спорят по фактите и по изпълнението на процедурата по бракуване на бандеролите с изтекъл срок на валидност и правилата, предвидени в правилника с оглед възстановяване на недължимо платен акциз. Това се

потвърждава и от приложените по делото писмени доказателства - изискванията на чл. 64 и чл.66а от ППЗАДС са изпълнени като бандеролите са върнати на митническите органи, описани са в протокол, съставен в образца съгласно приложение № 12а от същия закон. Безспорно е установено в хода на административното производство, че акцизът за бандеролите с изтекъл срок на годност е надлежно начислен и платен по сметка на компетентното митническо учреждение. Установено е и че за същата стока за предоставени бандероли съгласно новия нормативно определен образец, акцизът за които е платен отново от задълженото лице.

Спорът по делото е правен и касае отговор на въпроса с отмяната на чл. 27, ал. 9-11 от ЗАДС /в сила от 20.07.2010г./ и при действието на § 39 от ПЗР на ЗИДЗАДС, отпада ли правото на възстановяване на платения акциз, в случаите на бракувани бандероли, поради изтекъл срок на валидност, акцизът, за които е платен.

Митническите органи са приели, че след като бандеролите са предени след 20.07.2010г., то на основание §39 от ПЗР на ЗИДЗАДС за жалбоподателя не са налице предвидените от закона предпоставки за възстановяване на акциза.

Този извод на административните органи е в противоречие с материалния закон. Нормата на чл. 27, ал.1 от ЗАДС урежда хипотезите, при които възниква субективното право на възстановяване на платен акциз – когато данъкът е недължимо платен или е подлежащ на възстановяване при условията, предвидени в закона - чл. 22-24 от ЗАДС. В разглеждания случай се касае до искане за възстановяване на акциз на отпаднало основание – поради бракуване на бандероли с изтекъл срок на валидност, за които акцизът е платен. Следователно касае до искане за възстановяване на недължимо платен акциз по смисъла на чл. 27, ал.1 от ЗАДС и на това общо основание същият подлежи на възстановяване или прихващане. Ето защо отмяната на чл. 27, ал.9-11 от ЗАДС, които норми уреждат реда за възстановяване акциза в случаите на бракувани бандероли или такива с изтекъл срок на валидност не погасява субективно право на възстановяване на платения акциз в тези случаи. В това отношение доводите на процесуалния представител на жалбоподателя се явяват основателни. Нормата на § 39 от ПЗР на ЗИДЗАДС предвижда преходен режим по отношение реда и сроковете за възстановяване на акциза по искания подадени преди 20.07.2010г. – след установяване автентичност на предадените бандероли, но не преклудира правото на възстановяване на недължимо платен акциз. Основанието за възстановяване на акциза в тези случаи е по чл. 27, ал.1 от ЗАДС като недължимо платен, на отпаднало основание, тъй като стоките не са били в обръщение. В конкретния случай от събраните по делото писмени доказателства безспорно се установява, че задълженото лице е платило два пъти акциз за една и съща стока, която с разрешение на началника на митница Столична от 12.04.2010г. е съхранявана в данъчния му склад – веднъж за бракуваните бандероли, чийто срок на валидност е изтекъл преди реализацията им на пазара и втори път – при получаване на новия образец бандероли.

С оглед на изложеното отказът на митническите органи да възстановяват недължимо платения акциз се явява издаден в нарушение на материалния закон и неговата цел и подлежи на отмяна. Преписката следва да се изпрати на началника на митница Столична за ново произнасяне по искането на дружеството за възстановяване на недължимо платения акциз в размер на 6 068.85 лева за 1 805 броя бракувани акцизни бандероли с изтекъл срок на валидност.

При този изход на спора и направеното от жалбоподателя искане за присъждане на деловодни разноски, ответникът следва да бъде осъден да му заплати сумата от 644

лева, представляващи разходи за образуване на съдебното производство и платено адвокатско възнаграждение съгласно приложеното платежно нареждане от 20.10.2011г. Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1 и ал. 3 от ДОПК във връзка с чл 27, ал. 4 от ЗАДС, Административен съд, С. град, I АО, 11 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 710 от 05.10.2011г. на директора на Агенция Митници, с което е потвърдено решение № 9700-0443/20.07.2011г. на началника на митница Столична за отказ за възстановяване на акциз на К. карибе О. в размер на 6 068.85 лева за 1 805 броя бракувани акцизни бандероли с изтекъл срок на валидност.

ИЗПРАЩА делото като преписка на началника на митница Столична за ново произнасяне по искането на К. К. О. вх. № К47-0327/23.06.2011г. за възстановяване на недължимо платен акциз в размер 6 068.85 лева за 1 805 броя бракувани акцизни бандероли с изтекъл срок на валидност при спазване на указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА АГЕНЦИЯ МИТНИЦИ с адрес: [населено място], ул. „Г.С. Р. № 47 да заплати на К. К. О., [населено място] представлявано от управителя О. Й. Д., с ЕИК[ЕИК], сумата от 644 лева /шестстотин четиридесет четири лева/ разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14 – дневен срок от съобщението до страните за неговото постановяване.

Съдия: